

[Thorndahl]

»Sydthy kommune var derfor ikke beføjet til at træffe beslutning om, at projektet – som følge af dels stilstanden i byggeriet, dels de væsentlige ændringer – ikke krævede ny zonetilladelse. Dette gælder både borgmesteren og teknisk udvalg.

Departementet finder det højst kritisabelt, at Sydthy kommune uden at inddrage zonetilladelsesmyndigheder og uden nogen som helst form for sagsbehandling besluttede, at der ikke krævedes ny zonetilladelsesbehandling.«

Og videre:

»Efter en gennemgang af politirapporten har departementet samtidig hermed anmodet politimesteren i Thisted om at rejse tiltale i sagen for overtrædelse af by- og landzonelovens § 24, stk. 1, nr. 1, jfr. § 7 og § 8, stk. 1, idet der efter departementets opfattelse foreligger en klar og grov overtrædelse af de gældende bestemmelser i by- og landzoneloven.«

Forskellen mellem de to sager er helt åbenbart, at overtrædelserne i forbindelse med motelbyggeriet er grovere og langt mere omfattende og begået af en borgmester og en kommuneingeniør, som naturligvis må være langt bedre inde i reglerne.

Ministeren begrunder alene sit nedrivningskrav over for Ejner Jensens ejendom med de bebyggelsesregulerende hensyn, som by- og landzoneloven skal varetage. Nu vil det ikke lokalt spille nogen som helst rolle, om Ejner Jensens ejendom ikke bliver nedrevet. Problemet er, at de bebyggelsesregulerende hensyn ikke ville kunne holde, hvis de omkringboende på tilsvarende måde kunne gennemføre ulovlige tilbygninger. Dette er den eneste reelle begrundelse for nedrivningskravet.

Men den helt samme principielle begrundelse kan naturligvis benyttes på det ulovlige motelbyggeri, der yderligere har en sådan størrelse, at det også lokalt og rent faktisk strider mod de bebyggelsesregulerende hensyn, som by- og landzoneloven skal varetage.

Hvis by- og landzoneloven derfor blev administreret retfærdigt, var det givet, at afgørelsen om motel Krik Vig ville være af en helt anden karakter.

De to sager illustrerer derfor, at vi ikke i dag lever i et retssamfund, og at ministeriet udviser en asocial forskelsbehandling gennem støtte til de store lovovertrædere, samtidig med at de små straffes.

Thorndahl (FP):

Da jeg for 15 år siden studerede på polyteknisk læreanstalt, hvor jeg altså også blev undervist i bygge- og planlægningslovgivningen, som denne sag handler om, havde jeg aldrig nogen sinde forestillet mig, at jeg skulle nå til en opfattelse som den, der desværre ligger bag det spørgsmål, jeg her i dag har stillet miljøministeren. Tværtimod, som studerende forsvarede jeg ofte indædt og overbevist det helt modsatte synspunkt. Jeg var nemlig helt sikker på, at vi levede i et retssamfund, at vi i Danmark havde lighed for loven. Men et sådant synspunkt kan man hverken ud fra rationelle eller ud fra etiske grunde fastholde, når man efterhånden lærer den danske virkelighed at kende.

I de to sager, der naturligvis ikke er enkeltstående, og som danner grundlaget for spørgsmålet, er det afgjort min opfattelse, at miljøministeren meget tydeligt har demonstreret, at lovovertrædelser skam udmærket kan betale sig. Jeg har naturligvis mærket mig, at ministeren dog gør én forudsætning, nemlig at lovovertrædelserne skal være af et betydeligt omfang. Er dette tilfældet, er det åbenbart tilstrækkeligt med en nærmest symbolsk irettesættelse, medens det åbenbart ikke spiller nogen rolle, at de små lovovertrædere måske nærmest ruineres, fordi miljøministeren i disse tilfælde vil administrere i overensstemmelse med dansk lovgivning.

Som det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, har ministeriet den 18. august 1980 krævet nedrivning af ca. 30 pct. af en endog særdeles nydelig enfamiliesbolig i Silkeborg kommune – jeg har oven i købet set billede af den. Den eneste begrundelse overhovedet for dette nedrivningskrav var det helt – det forstår jeg udmærket – principielle hensyn til by- og landzoneloven. For motel Krik Vigs vedkommende er der derimod tale om virkelige og massive lovovertrædelser, men her mener ministeriet, at det er fuldkommen ligegyldigt, om man overholder lovgivningen, og ønsker kun en symbolsk bøde.

Jeg vil derfor gerne bede ministeren bekræfte, at ministeren administrerer lovgivningen således, at de små lovovertrædere straffes, medens de store lovovertrædere kan slippe.

Miljøministeren (Erik Holst):